

Çocuk ve Hortumlu Maymun

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Hortumlu Maymun

Ebru Mina TOMURCUK

Ben yeşil, çamurlu bir ormanın kenarındaki küçük bir evde yaşıyordum. Keşfetmeyi çok severdim ve bugün parlak sarı tişörtümü, yeşil şortumu ve kırmızı beyzbol şapkasını giymiştim. Küçük bir defteri cebime koydum ve yola çıktım. 'Bakalım bugün mangrov ormanında neler yaşıyor?' dedim geniş, meraklı bir gülümsemeyle.

Mangrov ormanı kökleri ve yapraklardan oluşan bir karmaşıktı. Ağaçlar sığ suda duruyordu ve hava tuz ve çamur kokuyordu. Ben ahşap bir yürüyüş yolunda dikkatlice yürüdüm. 'Merhaba, orman!' diye seslendim. Bir kuş öttü ve bir yengeç yan yan kaçtı. Ben defterimi çıkarıp gördüğüm her şeyi çizmeye başladım.

Aniden bir hışırtı sesi Ben'i durdurdu. Yüksek bir ağaçta bir şey hareket ediyordu. Kızıl kahverengi tüyleri, yuvarlak bir göbeği ve çok büyük, sarkık bir burnu vardı. 'Ne kadar komik görünümlü bir maymun!' diye fısıldadı Ben. Maymun küçük kara gözlerini kırpıştırıp ona baktı. Ben defterine yazdı: 'Hortumlu maymun—büyük burun, büyük göbek.'

Maymun uzun kuyruęuyla ařaęı sallandı ve Ben'e yakın bir dala kondu. Esnedi, minik diřlerini gosterdi, sonra bir avu yaprak alıp aęzına tıktı. 'Yaprakları gerekten ok seviyorsun, deęil mi?' diye gld Ben. Maymun yksek sesle ięneyip gbeęini sıvazladı. Ben komik yz ve byk burnu defterine izdi.

Maymun başka bir ağaca atladı ve Ben yürüyüş yolundan onu takip etti. Dal dal sallanıyor, uzun kuyruğu ince dallara dolanıyordu. 'Beni bekle!' diye seslendi Ben. Maymun durup arkasına baktı, sanki 'Yetiş!' der gibiydi. Ben koştu, spor ayakkabıları nemli tahtada cızırdadı. Hiç bu kadar zarif hareket eden bir hayvan görmemişti.

Maymun ormanın kenarında, ağaçların nehirle buluştuğu yerde durdu. Oturup suya baktı. Ben nefes nefese yetiştii. 'Neden burada kalıyorsun?' diye sordu. Maymun sadece bir yaprak daha çiğnedi. Ben etrafına baktı. Mangrov kökleri bir labirent gibiydi ve su parlıyordu. Yazdı: 'Maymun yalnızca mangrov ormanında yaşar.'

Ben bütün öğleden sonrayı maymunu izleyerek geçirdi. Yaprak yediğini, sallandığını ve hatta geniş bir dalda kestirdiğini gördü. Resimler çizdi ve notlar yazdı. 'Sen özelsin,' dedi maymuna. 'Eminim seni çok az kişi biliyordur.' Maymun esnedi ve göbeğini kaşıdı. Ben içinde sıcak, mutlu bir duygu hissetti.

Eve dönerken Ben maymunu düşündü. Öğretmeninin söylediklerini hatırladı: mangrov ormanları yok oluyordu. İnsanlar ağaçları kesiyor ve hayvanlar evlerini kaybediyordu. Ben'in gülümsemesi soldu. 'Orman yok olursa maymun nerede yaşayacak?' diye merak etti. Defterine sıkıca sarıldı. Bir şey yapmalıydı.

O akşam Ben annesine ve babasına hortumlu maymundan bahsetti. 'Büyük bir burnu ve büyük bir göbeği var ve yalnızca mangrov ormanlarında yaşıyor,' dedi. 'Ama ormanlar tehlikede.' Anne ve babası dinledi. 'Ne yapabiliriz?' diye sordu annesi. Ben derin düşündü. Sonra yuvarlak kahverengi gözleri parladı. 'Bir koruma projesi başlatabiliriz!'

Ertesi gün Ben küçük bir torba genç mangrov fidanıyla mangrov ormanına geri döndü. Yürüyüş yolunun yakınında çamurlu bir yer buldu ve elleriyle bir çukur kazdı. 'Bu senin için, maymun,' dedi. Fidanı dikti ve etrafındaki çamuru sıvazladı. Sonra bir tane daha, bir tane daha dikti. Sarı tişörtü çamurla sıçradı ama umursamadı.

Ben arkadaşlarından yardım istedi. 'Gelin komik maymunu görün ve bana ağaç dikmede yardım edin!' dedi. Kısa süre sonra rengarenk tişörtlü bir grup çocuk kazıyor ve fidan dikiyordu. Gülüştüler ve birlikte çalıştılar. Hortumlu maymun bir daldan izliyordu, büyük burnu seğiriyordu. 'Bakın!' diye işaret etti Ben. 'Teşekkür ediyor!' Maymun bir yaprak çiğnedi ve sallanıp gitti.

Ben okulda herkese mangrov ormanını ve yaban hayatını anlattı. Defterindeki çizimleri gösterdi ve hortumlu maymunun ağaçlara neden ihtiyacı olduğunu açıkladı. Öğretmeni onu bir konuşma yapmaya davet etti. Ben sınıfın önünde durdu, biraz heyecanlı ama kararlıydı. 'Hepimiz yardım edebiliriz,' dedi. 'Küçük eylemler bile büyük fark yaratır.'

Sınıf mangrov ormanını sahiplenmeye karar verdi. Afişler yaptılar ve belediye başkanına mektuplar yazdılar. Bir hafta sonu dikim günü düzenlediler ve birçok aile geldi. Ben'in kırmızı şapkası kalabalığın içinde kolayca fark ediliyordu. Hortumlu maymun ve ailesi ağaçlardan izliyordu. Bir bebek maymun annesinin arkasından görüldüğünde herkes alkışladı.

Aylar sonra yeni mangrov ağaçları daha da uzamıştı. Ben ormanı sık sık ziyaret ediyordum. Hortumlu maymun onu tanıyor gibiydi. Aşağı sallanıp yakınına oturuyor, yaprak çiğniyordu. Ben defterine yazdı: 'Maymun benim arkadaşım. Artık evi güvende.' Birlikte yaptıklarıyla gurur duydu.

Ben'in koruma projesi büyüdü. Diğer okullar da bunu duydu ve kendi mangrov projelerini başlattı. Ben'in defteri ormandaki tüm hayvanlar hakkında yeni çizimler ve notlarla doldu—yengeçler, kuşlar, balıklar ve tabii ki hortumlu maymun. Her hayvanın doğada bir yeri olduğunu ve her yerin korunmaya değer olduğunu öğrendi.

Güneşli bir öğleden sonra Ben yürüyüş yolunda oturdu ve hortumlu maymunun ağaçlar arasında sallanışını izledi. Büyük burnu ve yuvarlak göbeği onu gülümsetti. 'Bütün bunları senin sayende başlattım,' dedi. Maymun cıvıladı ve bir yaprak yedi. Ben gelişen ormana baktı ve yaban hayatı çeşitliliğinin bir hazine olduğunu anladı. Ve onu her zaman koruyacaktı.